

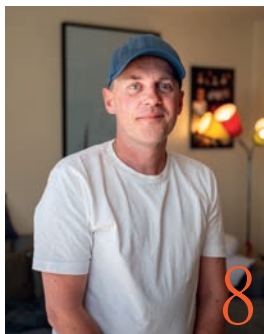
Årsberetning 2024

“Det er svært at få venner, når man er presset på økonomi og helbred. Man bliver set lidt ned på.”

Daniel, Peter og Anders fandt hinanden i Dansk Folkehjælp

Indhold /

Vi har givet et løfte om at bekæmpe fattigdom / side 3

Familiefællesskaber med venskabsudsigt / side 4

55 år og nyuddannet førstehjælpsinstruktør / side 6

Unge samaritter i Odense / side 7

Håndsrækning til jul gav ro i maven / side 8

Økonomisk rådgivning er meget mere end budgetter / side 10

Frontløber i kampen mod fattigdom / side 12

Ny formand i Dansk Folkehjælp / side 13

En folkehjælper med en mission / side 14

Vi kæmper for rent vand i Afrika / side 16

Piger i Afghanistan har også ret til at lære / side 18

Resultatopgørelse / side 19

Forside: Anders, Daniel og Peter har opbygget et venskab gennem Dansk Folkehjælp. Læs deres historie på side 4.

Foto: Kasper Wielandt

Ansvarshavende: Mirka Mozer, generalsekretær
Tirettelæggelse og redaktion: Kasper Wielandt & Anne Mette Futtrup

Vi har givet et løfte om at bekæmpe fattigdom

I 2024 voksede 49.500 børn i Danmark op i fattigdom. Tallet er stigende. Det går direkte mod de Verdensmål, som Danmark og alle verdens 193 FN-lande vedtog i 2015. Målet var blandt andet at mindske den relative fattigdom.

Vi oplever i Dansk Folkehjælp, at fattigdommen ikke blot rammer flere familier, men at den også er blevet dybere. Knap halvdelen af de familier, der søgte julehjælp i 2024, havde mindre end 2.000 kroner i månedligt rådighedsbeløb.

Så stram en økonomi har selvsagt store konsekvenser. Forældre fortæller, at de undlader at købe nødvendig receptpligtig medicin, springer måltider over for at spare, ikke har råd til oplevelser sammen som familie, og ikke har økonomi til at følge myndighedernes anbefaling om at forberede sig på en eventuelt krise.

Børn og unge fortæller, at de trækker sig fra fællesskaber, fordi fællesskaber koster penge, som de ikke vil stresser forældrene med. Ofte kæmper de samme familier også med sociale og sundhedsmæssige udfordringer.

På trods af de enorme afsavn, som børn i fattigdom oplever, og de langsigtede konsekvenser, som følger børn ind i voksenlivet, accepterer vi som samfund stiltiende, at antallet af børn i fattigdom stiger. Der er ikke politisk vilje til at indføre en fattigdomsgrænse. Heller ikke til at lave en handleplan mod børnefattigdom.

I Dansk Folkehjælp mener vi det alvorligt, når vi vil bekæmpe fattigdom. Ingen skal leve i den utryghed, som fattigdom er. Og ingen børn skal døje med konsekvenserne længe efter, at de er blevet voksne. Desuden har vi jo lovet verden at bekæmpe fattigdom.

Alle vores indsatser har fokus på konsekvenserne af økonomisk og social utryghed. Det gælder både i Danmark og internationalt.

Vi giver håndsrækninger i Danmark: Julehjælp, Skolestarts-hjælp, Konfirmationshjælp og Feriehjælp. I blandt andet Somalia og Kenya uddeler vi kontanter, så mennesker, som er fordrevet fra deres hjem, kan købe det, de har allermest brug for.

Og i Ukraine hjælper vi mennesker, der er flygtet fra deres hjem.

Håndsrækningerne er både tiltrængt hjælp i svære og ekstra omkostningstunge perioder og vigtige trædesten henimod varige sociale og økonomiske forandringer.

Vores helhedsorienterede indsatser har alle fokus på at sikre ligeret og lige muligheder til mennesker, der lever i social og økonomisk utryghed. Over hele landet byder Økonomi- og gælds-rådgivning, FamilieNet, FamilieRing og SeniorNet indenfor til rådgivning og netværk. Internationalt bygger vi skoler til børn i ekstrem fattigdom, midlertidige boliger til mennesker på flugt, og vi kæmper for rent vand og gode sanitære forhold i nogle af verdens fattigste lande.

Og vores arbejde med at udbrede livreddende førstehjælp i Danmark har i stigende grad fokus på at få alle med.

Alt sammen i tæt forening med vores fantastiske frivillige og partnere i ind- og udland og alle de mennesker, voksne og børn, som det hele handler om.

Du kan møde nogle af dem her i årsberetningen og høre deres historier.

Rigtig god læselyst

Mirka Mozer, generalsekretær

Familiefællesskaber med venskabsudsigt

Tre fædre spejder ud over Vesterbro i København. De mødte hinanden på et ferieophold med Dansk Folkehjælp i sommeren 2024. Siden har de knyttet et stærkt venskab, og mødes nu både i Dansk Folkehjælps FamilieNet og ses privat. Både de og deres børn oplever at blive set ned på på grund af deres sociale og økonomiske situation. Derfor ønsker de at være anonyme i artiklen. Vi kalder dem Daniel, Peter og Anders, men kender deres rigtige navne.

“Det er svært at få nye venner, når man er presset på økonomi og helbred. Jeg føler, at man bliver set lidt ned på,” fortæller Daniel. Peter, Anders og Daniel kan på mange områder spejle sig i hinanden. De er enlige fædre, de kæmper med økonomi og helbred, og så har de fundet hinanden gennem Dansk Folkehjælp

Det flyder om bordet med kække bemærkninger, livshistorier og fælles minder. Især de kammeratlige drillerier vidner om, at der er en fortrolighed mellem de tre mænd på henholdsvis 46, 53 og 50 år. Ja, man skulle næsten tro, at de har kendt hinanden altid, men det er ikke tilfældet. De mødte hinanden på et ferieophold gennem Dansk Folkehjælp i 2024.

Cykeltur og fingermaling

Glæden var stor, da de i foråret 2024 hver især fik besked om, at de skulle på sommerferie ved Bønnerup Strand på Norddjurs.

“Jeg var rimelig oppe at køre, og både min datter og jeg glædede os. På grund af min økonomi har jeg altid måtte nedprioritere ferier og oplevelser, så vi var glade for at komme afsted og få oplevelser sammen,” fortæller Anders, der havde sin yngste datter på sytten år med på ferien. Børn i teenagealderen er endnu én ting, som trekloveren har til fælles.

“Jeg tror, at alle vores børn var lidt skeptiske over at skulle på ferieophold med en masse andre familier, men de endte med at nyde det. Min søn på femten år er meget indadvendt og kæmper med nogle forskellige ting. Det var dejligt at se ham udvikle sig og blive mere åben i løbet af ferien,” fortæller Peter, der blandt andet fremhæver én aktivitet, som han aldrig havde forestillet sig kunne blive til et minde, han nu deler med sin søn.

“De frivillige havde arrangeret fingermaling, og det havde jeg aldrig forestillet mig, at jeg skulle kaste mig ud i. Men det endte faktisk med, at vi levede os helt ind i det. Der gik sport i det.”

Selvom alle fædrene så frem til opholdet, var det ikke helt uden skepsis, at de sagde ja.

“Man ved jo ikke helt, hvad der venter. Kommer jeg til at være den eneste mand i selskabet, og er der mulighed for at være sammen som familie på vores præmisser,” fortæller Anders og fortsætter.

“Heldigvis får alle deres eget værelse, og selvom det var fedt at være sammen med de andre familier, fandt vi tre mænd og vores børn hurtigt hinanden. Vi besluttede at tage på cykeltur. Det havde jeg ikke været, siden jeg var sytten år – det var fantastisk, og min datter taler stadigvæk om den tur,” fortæller Anders, og Daniel stemmer i:

“Det bedste var næsten at se, hvordan børnene vikelig havde ja-hatten på og lavede ting med hinanden.”

Fællesskab og oplevelser i FamilieNet

Selvom ferien ved Bønnerup Strand for længst er fortid, blomstrer venskabet fortsat. Alle familier, der deltager i ferieophold opfordres til at deltage i FamilieNet. Og de tre mænd og deres børn mødes derfor fast én gang om måneden i Dansk Folkehjælps

afdeling i København, Østre-Nordvest. Aktiviteterne i FamilieNet arrangeres af frivillige og tæller alt fra bålarrangementer, banko, fastelavn til ture til BonBon-land. Altsammen for at give familierne oplevelser – børn og forældre imellem og med andre.

“Vi får nogle fælles minder og er sammen med andre mennesker. Jeg synes, at vores børn har udviklet sig enormt meget socialt. Især min søn er blevet mere udadvendt. Han har ligesom trukket hatten af,” fortæller Peter.

De tre fædre er glade for hinandens deltagelse i FamilieNet. Der bliver sendt beskeder for at høre, om man deltager i det næste arrangement. Og da Daniel sidst havde fødselsdag, blev det fejret med lagkage.

“Jeg synes, vi er gode til at være opmærksomme på hinanden, og ikke kun os tre imellem. Vi er åbne, har ja-hatten på i forhold til aktiviteterne, og så er vi gode til at få aktiveret dem, der har en anden etnisk baggrund end dansk. Det tværkulturelle er faktisk noget af det, jeg sætter pris på. At man møder mennesker med en anden baggrund,” fortæller Anders.

Daniel er ikke i tvivl om, at FamilieNet giver ham og hans datter en god grund til at være sammen med hinanden og med andre.

“Hvis ikke min datter og jeg havde mulighed for at være en del af FamilieNet, ville vi sandsynligvis være derhjemme eller sysle med hver vores. Vi ville i hvert fald ikke opsøge fællesskaber i den her skala.”

OM FERIEHJÆLP

På ferien finder forældre og børn hinanden. Her handler det ikke om, hvad de har råd til, men om hvad de skal sammen.

“Vi kan se, at forældre får ekstra kræfter og overskud på vores ferieophold, når de ikke konstant skal forholde sig til økonomien. Vi ser også, de knytter venskaber med andre forældre, ligesom Peter, Anders og Daniel. Når forældrene får styrke og selvtillid, får børnene styrke og selvtillid”, siger Mirka Mozer, generalsekretær.

I 2024 holdt Dansk Folkehjælp 64 ferieophold på tværs af Danmark med knap 4.000 børn og voksne.

Vores ferieophold drives af flere end 200 frivillige. Alle frivillige deltager inden opholdet i et obligatorisk uddannelsesforløb for feriefrivillige.

OM FAMILIENET

Dansk Folkehjælp driver 11 FamilieNet i vores afdelinger på tværs af Danmark.

Formålet med FamilieNet er at give voksne, børn og familier trykke, frivillige, gratis fællesskaber i deres lokalsamfund og at skabe fundamentet til varige sociale forandringer.

55 år og nyuddannet førstehjælpsinstruktør

"Det fantastiske ved førstehjælp er, at det altid gør en reel forskel," siger Trine Andersson

Foto: Kasper Wielandt

"Det føles utrolig godt og trygt at have gennemgået en uddannelse på så højt et niveau. Man får ikke bare et bevis – lige sådan. Man skal jo kunne redde liv," siger Trine Andersson, nyuddannet førstehjælpsinstruktør.

Trine Andersson var den uofficielle førstehjælper på det gymnasium, hvor hun arbejdede på kontoret. Hun var den, der blev tilkaldt, når en elev kom til skade. Det kunne fx være en brækket arm, et epileptisk anfald, eller en elev, der var kommet til at klippe sig selv i fingeren. Hun har også mange gange trådt til som frivillig Natteravn og som hjælper ved koncerter og festivaler.

Men det var først som 55-årig, da hun havde sagt sit job på gymnasiet op, at hun valgte at tage skridtet fuldt ud og bruge førstehjælps-interessen og -talentet professionelt.

Hun ville være førstehjælpsinstruktør.

"Jeg tænkte naturligvis over, om jeg ville kunne få arbejde som instruktør. Men da min mand har en køreskole, og alle, der tager kørekort, skal lære førstehjælp, kunne jeg blive fast underviser der til en begyndelse," fortæller Trine Andersson.

Et kursus med krav og højt niveau

Hun meldte sig til et 14 dages instruktørkursus hos Dansk Folkehjælp i Nykøbing Falster og regnede med, at kurset ville være overskueligt, lige ud ad landevejen og med god tid. I stedet blev det 14 dages intens og benhårdt arbejde.

"Niveauet var virkelig højt, og mængden af arbejde også. Vi startede hver dag kl. 8, og jeg var sjældent færdig før midnat. Om aftenne lavede jeg undervisningsplaner og læste om kredsløb, sygdomme og kroppens fysiologi for at forberede mig til næste dag. Jeg var helt klart på udebane. Mange af de andre kursister havde undervisningserfaring blandt andet fra erhvervsskoler, en var læge og flere kendte til førstehjælp i forvejen," siger hun.

Men der opstod et stærkt sammenhold, og det var trygt og lærerigt at undervise hinanden på holdet, fortæller Trine Andersson, som også fik lidt af en personlig åbenbaring:

"Jeg fandt ud af, at jeg har det rigtig godt med at undervise. Det vidste jeg jo ikke – jeg havde ikke prøvet det før."

Underviser nu både unge og ældre

Siden instruktøruddannelsen har Trine både undervist unge på køreskolen og på byens Ældrehus, hvor hun lærer både ældre og personale om hjerte-lunge-redning, brug af hjertestarter og at yde basal førstehjælp.

"Jeg er ret begejstret for mit nye arbejdsliv. Det er spændende og udfordrende at lave forskellige programmer, der passer til unge og ældre. Og det er så meningsfyldt at være med til at sikre, at flere kan redde liv. Det fantastiske ved førstehjælp er, at det altid gør en reel forskel."

Unge samaritter i Odense:

“Samarittervagter giver fællesskab og ny faglighed”

Rebekka
Eriksen, 24 år

"Det er en rigtig god følelse at hjælpe. Til et arrangement fik en borger et angstanfald, og min makker og jeg fik håndteret situationen, så borgeren kunne gå hjem med ro i maven. Den dag var det mig, der var lead, og det var en rigtig god oplevelse."

Susanne Bloch
Hansen, 26 år

"Jeg vil gerne uddanne mig til ambulancebehandler om nogle år, så jeg meldte mig som samarit for at få noget erfaring. Jeg kan bedst lide de vagter, hvor der er noget at lave, hvor nogen har brug for os. Vi har et godt sammenhold. Jeg kan rigtig godt lide at komme ud blandt mennesker og gøre noget for andre."

Jonathan
Christensen, 23 år

"Jeg meldte mig som samarit, fordi det passer godt med mit meget teoretiske medicinstudie. Jeg får praktisk erfaring og oplever, hvordan det konkret er at gøre en forskel for andre mennesker. Nu er jeg også begyndt som instruktør, som også er en megaspændende mulighed for at lære nyt."

Vi har 200 samaritter og knap 100 aspiranter på landsplan.

Ved udgangen af 2024 kunne 509 instruktører udstede førstehjælpsbeviser gennem Dansk Folkehjælp

Vores samaritter sørgede for tryghed ved 527 arrangementer i 2024.

Vores instruktører afviklede 100 førstehjælpskurser i 2024.

Håndsrækning til jul gav ro i maven

For 44-årige Claus Poulsen er bekymringer over privatøkonomien et livsvilkår. I december 2024 modtog han Julehjælp, og det gav et tiltrængt pusterum

Claus tager smilende imod i døråbningen til familiens lille, røde rækkehus på Fyn. På den hvide postkasse står der, foruden Claus' navn, et pigenavn og et drengeavn. Claus' søn er elleve år, og hans datter er tyve og bor stadig hjemme.

“Der er ikke meget plads, men vi får det til at fungere,” fortæller Claus, mens han viser vej ind i stuen. Terrassedøren til gårdhaven står på vid gab med udsigt til en grøn bøgehæk og en for årstiden ualmindelig varm brise. Og netop vejret er en vigtig faktor i Claus' tilværelse.

“Jeg lider af Charcot-Marie-Tooth [en muskelsvindssygdom, red.]. Det er en nervesygdom, og kolde dage kan være svære. Der er gode og dårlige perioder, men jeg er altid hæmmet i en eller anden grad.”

Sygdommen er arvelig og forværres med alderen. Begge Claus' børn lider af sygdommen.

“Min datter er meget opmærksom på sygdommen og har gennemgået en række operationer. Min søn taler ikke om det og lever et relativt normalt ungdomsliv – bare i sit eget tempo.”

Økonomi er en stressfaktor

Claus blev diagnosticeret som 30-årig. Han er uddannet lagerekspedient, men helbredet satte en stopper for arbejdslivet. I dag er Claus på førtidspension.

“Vi har mad på bordet hver dag, men der går ikke en dag, hvor jeg ikke er bekymret over min økonomi. Jeg har fx ikke tal på, hvor mange gange jeg har skiftet el-selskab, for de har som regel et opstartstilbud, og så er der nogle penge at spare,” fortæller Claus og fortsætter.

“Mine børns behov er de vigtigste. Jeg kan fx ikke huske, hvornår jeg sidst har købt tøj til mig selv.”

Selvom Claus er god til at få pengene til at række, har han tidligere været nødsaget til at bede sine forældre om penge.

“Jeg bryder mig bestemt ikke om at ringe til mine forældre, men især de høje priser på dagligvarer er hårde ved mit budget. Hvis der samtidig opstår uforudsete udgifter, så er kassen tom.

Min økonomiske situation betyder også, at det er meget svært at spare op.”

For at få pengene til at række er det blandt andet oplevelser, der bliver nedprioriteret.

“Oplevelser, der koster penge, har jeg ikke mulighed for at tilbyde mine børn. Sidste gang vi var på sommerferie var i Legoland i 2019, og der var det mine forældre, der betalte. Da min søn var mindre, skulle jeg sige nej til alting, og det var hårdt. I dag forventer han ikke det store, så det er typisk hygge og slik om fredagen, det bliver til. Men oplevelser uden for hjemmet sammen med børnene kan jeg desværre ikke prale så meget af.”

Julehjælp gav ro

Selvom bekymringer over økonomi er en konstant i Claus' liv, er der perioder, hvor knuden i maven er større end normalt.

Julehøjtiden er én af de perioder.

“Jeg har dybest set ikke råd til at holde jul. At tage 1.000 kr. ud af mit budget til mad og gaver er urealistisk.”

Derfor var det en kæmpe lettelse, da Claus fik besked om, at han fik Julehjælp, men ventetiden var hård.

“Man går jo og er spændt, så det var bare fedt, da sms'en tikkede ind. Det gav altså noget ro i hovedet at vide, at julen var sikret, uden at jeg behøvede ringe til mine forældre. For det var jeg blevet nødt til, hvis ikke vi havde fået Julehjælp.”

Juleaften tilbragte Claus med sine to børn i sit røde rækkehus. Menuen var klassisk julemad, og med håndsrekningen kunne Claus' søn vælge den fjernstyrede bil, han ønskede sig, og der blev også råd til parfume til hans datter.

JULEHJÆLP SIDEN 2007

For de fleste i Danmark betyder jul fællesskab, samvær, god mad og sjove aktiviteter. Men for 49.500 børn og deres forældre er julen et af årets mest stressende tidspunkter.

I 2024 fik 13.273 familier Julehjælp fra Dansk Folkehjælp. Det er femtende år i træk, at tusindvis af familier kan holde jul uden at bekymre sig om, hvor penge til mad og gaver skal komme fra.

Julehjælp består af 800 kr. til mad pr. familie plus kr. 500 til julegaver pr. barn.

“Dagen før jeres mail kom, sad jeg og var i vildrede over, at jeg ikke havde råd til julegaver til mine børn. Da jeres mail tikkede ind, blev jeg så glad, at jeg græd af glæde. Nu kunne jeg give min datter de bøger, hun ønskede sig, og en spritny brio-gave til min søn og en læselampe til hans lille værelse. Julehjælp betyder alt for os og mig som mor.”
- mor, 2024

ØKONOMISKE HÅNDRÆKNINGER HELE ÅRET

JULEHJÆLP
TIL

23.590

BØRN

FERIEHJÆLP
TIL

1.023

BØRNEFAMILIER

SKOLESTARTSHJÆLP
TIL

1.451

BØRN

KONFIRMATIONSHJÆLP
TIL

529

BØRN

Foto: Kasper Wielandt

“For de mennesker, der søger råd hos os i Dansk Folkehjælp, er banken lukket land. De kan ikke låne, de kan ikke få hjælp. Den store fordel ved, at vi er civilsamfund og ikke en offentlig myndighed, er, at vi kan tage på os at hjælpe det hele menneske,” siger Hans Henrik Munch-Jensen, frivillig økonomi- og gældsrådgiver i Amagerplanen.

Økonomisk rådgivning er meget mere end budgetter

Når man farer vild i privatøkonomien, er der oftest også andre problemer, siger Hans Henrik Munch-Jensen, frivillig økonomi- og gældsrådgiver i Dansk Folkehjælp. Derfor samarbejder han med rådsøgere om mere end økonomi

En kvinde havde i årevis ikke turdet åbne rudekuperter, for hun vidste, at det var helt uoverskueligt at betale regninger. Hun henvendte sig til Hans Henrik Munch-Jensen, frivillig økonomi- og gældsrådgiver i Dansk Folkehjælp, for at få hjælp. Og så gik de to i gang; fordelte regninger i relevante bunker, fik et overblik og lagde en plan.

“Hun kom med i alt 450 uåbnede rudekuperter med en samlet gæld med renters renter på 258.388,22 kr. Det var både el, vand og varme, der ikke var betalt. Det var også datterens skolefotos til

475 kr., der med rykkere og gebyrer var steget til mange tusinde kroner.”

Hans Henrik Munch-Jensen, tidligere koncerndirektør i medicinalfirmaet Lundbeck, har taget plads ved sit sædvanlige bord på reposen i aktivitetshuset i Amagerplanen på Amager i København og fortæller om kvindens vanskelige situation.

“Hun var faret vild i økonomien og havde bare virkelig brug for hjælp. Hun klagede ikke, hun gav ikke andre skylden. Hun var ked af det, hun var utryg,” fortæller han.

Kvinden er en af mange rådsøgere, som har søgt rådgivning af Hans Henrik Munch-Jensen i Dansk Folkehjælps økonomi- og gældsrådgivning.

Andre er fx en enlig mor, der har brug for overblik, så der er penge til mad sidst på måneden. Det er en lejer, der ikke har indboforsikring og risikerer at miste alt efter en vandskade i lejligheden. Det er familier, som har svært ved at forstå breve og krav fra det offentlige. Det er en enkeltmandsvirksomhed, der er gået konkurs og har mistet overblikket over årsopgørelse, skat og moms.

“Alle, der søger råd, har meget beskedne indtægter. Jeg har stor respekt for, at de overhovedet kan få det til at løbe rundt,” siger han.

En ærlig rådgivning uden garantier

Flere gange om ugen tager Hans Henrik Munch-Jensen plads i aktivitetshuset og taler med mennesker, som søger hans hjælp. Ingen går forgæves. Ingen bliver dømt ude.

“Jeg lægger vægt på at fortælle folk ærligt, hvad man kan, og hvad man ikke kan. I udgangspunktet skal man jo betale, hvad man skylder. Man har lånt pengene og har købt køleskabet. Jeg forsøger altid at forhandle med kreditorerne. Nogle gange vil de skære af gælden, andre gange vil de ikke. Men jeg kan ikke få en stor gæld til at forsvinde, og ikke sørge for, at overførselsindkomsten bliver højere. Så jeg betragter det som min opgave at være til stede, at være imødekommende, ikke at dømme, og at give ro og overblik og forhåbentlig også noget håb om, at tingene kan ændre sig til det bedre.”

Samarbejde med socialrådgiver

Sammen med rådsøger lægger Hans Henrik Munch-Jensen budgetter, overskuer indtægter og udgifter, foreslår eventuelle besparelser og introducerer likviditetsbudgetter med nøjagtigt afsatte beløb til alle poster.

Men rådsøgenes spørgsmål begrænser sig ikke til tal. Mange opgaver rummer meget andet end tal og kolonner.

Hans Henrik Munch-Jensen har været med rådsøgere i fogedretten, i skifteretten, ved psykiater, og da han for et par år siden skulle hjælpe med at søge tilskud til en computer, udviklede det sig til projektstyring af en totalrenovation af rådsøgerens gennemslidte lejlighed. For nyligt blev han ringet op af en ung kvindelig rådsøger, der ville høre, om han syntes, at hun skulle gifte sig.

“Man kan ikke løse menneskers økonomiske problemer uden også at tage fat om de sociale udfordringer. Tingene hænger sammen. Derfor har jeg et rigtig godt samarbejde med socialrådgivere her i Amagerplanen,” siger han og forklarer, at for de mænd og kvinder, der søger råd hos ham og de to andre Dansk Folkehjælps frivillige økonomi- og gældsrådgivere på Amager, er det allerførste og meget store skridt mod en bedre økonomi at tage mod til sig og bede om hjælp.

Det er tilfredsstillende at hjælpe andre

Selv oplever han, at timerne som rådgiver også er vigtige for ham personligt.

“Det er meget tilfredsstillende at kunne gøre noget for nogen, at dele min erfaring og hjælpe med at få overblik over komplekse økonomiske udfordringer.”

At arbejde frivilligt betragter den tidligere koncerndirektør som en helt naturlig del af det at være menneske og medmenneske. Allerede i barndomshjemmet på Fyn så han, hvordan begge forældre var aktive frivillige, og at der var “en evig trafik ind og ud af huset af mennesker, som havde brug for hjælp”.

“Jeg var så heldig at kunne pensionere mig selv forholdsvis tidligt for fire år siden. Kort efter så jeg en annonce, hvor Dansk Folkehjælp søgte økonomirådgivere. Og da jeg i mit arbejdsliv har arbejdet med finans, var det naturligt at engagere mig i mennesker, der er faret lidt vild i økonomien – og måske også i livet.”

90 frivillige rådgivere rådgav mennesker med ondt i økonomien i 2024

I 2024 afsluttede frivillige økonomi- og gældsrådgivere 1058 rådgivningsforløb. Siden opstarten i 2016 har korpset af frivillige gennemført mere end 7.000 rådgivningsforløb

Vi tilbød økonomi- og gældsrådgivning i 26 kommuner i 2024

I FULD GANG MED AKKREDITERING

I 2024 gik vi i gang med en akkrediteringsproces af økonomi- og gældsrådgivningen gennem RådgivningsDanmark.

I de kommende år gennemgår vi metoder og systematik, dokumenterer alle vores processer, implementerer standarder og sikrer, at vores rådgivning har den høje kvalitet, som akkrediteringens blå stempel kræver. Vi forventer at blive akkrediteret til årsskiftet 2026/27.

Frontløber i kampen mod børnefattigdom

Med fortalervirksomhed øger Dansk Folkehjælp fokus på den stigende fattigdom i Danmark

For første gang siden 2017 viste Arbejderbevægelsens Erhvervsråds opgørelser i 2024, at børnefattigdommen i Danmark var steget. 49.500 børn vokser op i fattigdom her til lands.

Forskning viser, at fattigdom har enorme konsekvenser for børn, både mens de er børn og unge og langt ind i voksenlivet. De har sværere ved at gennemføre grundskolen, de får i mindre grad uddannelse, de oplever svagere tilknytning til arbejdsmarkedet, og de lever mindre trygge liv.

Dansk Folkehjælps egne undersøgelser fortæller, at børn i økonomisk fattigdom trækker sig fra fællesskaber, fordi fællesskaber koster penge.

“Det er absurd, at børn i så rigt et land som Danmark vokser op i fattigdom. Og særligt forkasteligt er det, når vi kender konsekvenserne og ved, at børn i fattigdom oplever så store afsavn, at det forhindrer dem i at leve det liv med muligheder og fællesskaber, som vi andre tager for givet. Derfor er det så vigtigt, at vi i civilsamfundet, som hver dag samarbejder med mennesker i økonomisk fattigdom, advokerer for alles ret til at leve et liv i tryghed,” siger Mirka Mozer.

Sammen med en lang række andre organisationer i Danmark gik Dansk Folkehjælp derfor i 2024 i brechen i offentligheden for kampen mod børnefattigdom. Dels bakkede organisationernes fælles netværk ‘Børn i Fattigdom? Nej tak’ op om et lovforslag fra

SF, Alternativet og Enhedslisten om en fattigdomslov. Dels forfattede netværket en omfattende handleplan med 40 anbefalinger til at imødegå børnefattigdom i Danmark, da lovforslaget om en fattigdomslov blev stemt ned i Folketinget – en handleplan, som blev delt bredt i det politiske Danmark.

Yderligere fokus satte Dansk Folkehjælp på fattigdommens konsekvenser i efteråret ved sammen med Egmont Fonden, Rambøll og SUS – Socialt Udviklingscenter at udgive to undersøgelser, der viste omfanget af afsavn blandt børn og unge i økonomisk fattigdom. For at sætte yderligere skub i debatten om børnefattigdom arrangerede Dansk Folkehjælp og Egmont Fonden i fællesskab et debatarrangement for aktører i civilsamfundet, forskere og politikere.

“Det er grundlæggende uforståeligt, at ikke alle danske politikere ønsker en handleplan mod børnefattigdom. Hvis der var politisk vilje, kunne vi løfte familier ud af fattigdom og dermed give alle børn i Danmark lige muligheder for at skabe sig et godt liv,” siger Mirka Mozer.

DANSK FOLKEHJÆLP MENER

- Alle børn i Danmark har ret til at vokse op i økonomisk tryghed
- Vi har brug for en lov, der sikrer retten til en barndom uden fattigdom
- Vi skal hæve de laveste sociale ydelser for familier i fattigdom
- Danmark har tilsluttet sig Verdensmålene og dermed garanteret at halvere antallet af fattige i Danmark inden 2030 – det skal vi leve op til

Generalsekretær Mirka Mozer, borgmester i Guldborgsund Kommune Simon Hansen og borgmester i Lolland Kommune Holger Schou Rasmussen debatterer civilsamfundets og de lokale myndigheders samarbejde i kampen mod fattigdom.

Foto: Kasper Wielandt

"Vi har i Danmark et veludbygget offentligt velfærdssamfund. Men det offentlige system har faste rammer og derfor også nogle begrænsninger. Når det handler om mennesker i udsathed, spiller civilsamfundet en helt central rolle og kan være både fleksibel og i øjenhøjde, sådan som mennesker i udsathed har behov for. Dansk Folkehjælps frivillige og ansatte møder dem, der har behov for hjælp, mere ligeværdigt," siger Lars Andersen.

"Ingen skal efterlades på perronen"

Ny formand i Dansk Folkehjælp kæmper for social retfærdighed

Lars Andersen, direktør i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, blev i 2024 valgt til ny bestyrelsesformand i Dansk Folkehjælp. Han står nu i spidsen for organisationsbestyrelsen i en tid, hvor Dansk Folkehjælp er i rivende udvikling.

Og han var ikke i tvivl, da han blev opfordret til at stille op. For netop Dansk Folkehjælp er med til at skabe den forandring, som der er brug for i verden netop nu, påpeger han.

"Jeg er meget optaget af, hvordan vi behandler de mest udsatte mennesker i vores samfund. Både nationalt og internationalt. Her spiller Dansk Folkehjælp en vigtig rolle ved at støtte og hjælpe både i form af rådgivning, i form af netværk og fællesskaber og i form af økonomiske håndsrækninger."

Han glæder sig derfor over at blive del af en organisation, der ligesom han selv kæmper for social retfærdighed og mod de ulige livsvilkår, som han oplever i Danmark.

Hans ønske er, at velfærdssamfund og civilsamfund i fællesskab sikrer, at alle reelt får en chance.

"Det er vigtigt for mig, at vi ikke efterlader nogen på perronen. Selvom det danske velfærdssamfund grundlæggende er velfungerende, kan det ikke klare alt alene. Civilsamfundsorganisa-

tioner har derfor en sindssyg vigtig opgave i at bidrage med alt det, der ikke kan sættes på formel. Ultimativt at redde liv fx som samarit. Desuden at bygge relationer og forstå mennesker og deres behov og udfordringer," siger han.

Mønsterbryder fra Sydsjælland

Kampen for social retfærdighed stammer fra Lars Andersens egen opvækst. Han kommer fra små kår på et lille husmandssted på Sydsjælland uden for Næstved. Hans forældre var ufaglærte, moren hjemmehjælper og faren arbejdede som gartner, indtil han blev invalidepensionist. Da var efternøleren Lars endnu ikke begyndt i skole.

Trods forældrenes stramme økonomi prioriterede de og opmuntrede børnene til at passe deres skole og få en uddannelse. Lars Andersen gik universitetsvejen og blev økonom.

"Gennem hele min opvækst, gennem folkeskolen og i mit ungdomsliv så jeg de udfordringer, det giver i familier, når økonomien er stram. Blandt andet at nogle unge med min baggrund falder igennem systemet. Men sådan behøver det ikke at være. Det er jeg selv eksemplet på. Derfor skal vi arbejde på at sikre, at adgangen til lige muligheder ikke bare er formel men også reel."

LARS ANDERSEN

Direktør gennem mere end 30 år i den økonomisk-politiske tænketank og analyseinstitut Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

Cand.polit. fra Københavns Universitet

Født, opvokset og boet det meste af sit liv i Næstved - nu tilflytter i København

”Selvom processen til tider var frustrerende, var jeg aldrig i tvivl. Generatoren skulle bare afsted til Ukraine,” fortæller Ulrik Pedersen.

Foto: Kasper Wielandt

En folkehjælper med en mission

Den 24. februar 2022 invaderede Rusland Ukraine. Og mens de gule breaking-bjælker i døgndrift fortalte om bombardementer, massakrer og ukrainsk modstandsdygtighed, gik Ulrik Pedersen fra Vejen og passede sit arbejde som elektriker i Bravida. Her opstod en plan, der kunne gøre gavn i det krigsramte land.

”Jeg blev opmærksom på, at der stod en gammel 90 KvA generator og samlede støv i Kolding. Her var en mulighed for at gøre en forskel, og vi var bare nødt til at handle,” fortæller Ulrik og fortsætter.

”Selvom generatoren var 40 år gammel, kunne vi for få midler få den repareret, og så var det bare et spørgsmål om at få den transporteret til Ukraine.”

Så enkelt skulle det imidlertid ikke gå. Og havde han vidst på forhånd, hvor omstændigt det blev, havde han måske tænkt sig om en ekstra gang, indrømmer Ulrik Pedersen. Det vender vi tilbage til.

En pligt at hjælpe

En generator, der skal repareres og transporteres tusindvis af kilometer til en krigszone, kan få de fleste til at give op på forhånd. Men som udpræget gør det selv-mand havde Ulrik en fornemmelse af, at det kunne lade sig gøre. Trangen til at hjælpe, hvis man har overskuddet og muligheden, er dybt rodfæstet i den 49-årige sønderjyde. Ja, det er nærmest en pligt.

”Jeg er privilegeret. Jeg kan arbejde og lever et liv, hvor jeg ikke mangler noget. Derfor føler jeg en pligt til at være solidarisk med mine medmennesker. Forstå mig ret, det er bestemt ikke en sur pligt. Der er meget tilfredshed forbundet med at gøre en indsats og opleve glæden hos andre mennesker,” fortæller Ulrik, der som frivillig i Dansk Folkehjælp blandt andet har været engageret i Feriehjælp, Julehjælp og siddet i lokalbestyrelsen i Vejen.

Sympati for mennesker i udsathed er generelt et kendetegn for Ulriks familie. Han har selv været frivillig i mere end 25 år, og

Ulriks onkel er formand for organisationens afdeling i Vejen.

”Min onkel, Preben Pedersen, har en stor andel i, at missionen lykkedes. Han var min sparringspartner igennem hele processen, og det var ham, jeg først ringede til, da ideen opstod.”

Bureaukratiske bump på vejen

Istandsættelsen af generatoren var som ventet overkommelig. Med hjælp fra sponsorer gik der ikke mange uger, før den var brugsklar med nye pakninger, batterier og filter.

”Vi var så heldige, at virksomheden ScanPotec bidrog med materialer og ekspertise, og min egen arbejdsplads, Bravida, ville dække transportomkostningerne. Vores forventning var, at i og med ukrainerne stod i en akut krise, ville vi hurtigt få godkendelse i orden.”

Det viste sig imidlertid, at papirarbejdet var missionens største udfordring. Både fra dansk og ukrainsk side oplevede Ulrik at ramme hovedet mod muren.

”Jeg vil ikke hænge nogen ud, for vi har mødt velvillighed i alle lag. Men jeg synes ikke, at det burde tage to år at få styr på dokumentationen.”

Mails, der ikke blev besvaret, og afklaring af et simpelt spørgsmål om ejerskab var nogle af de ting, der trak processen i langdrag.

”Jeg valgte at skrue op for retorikken og mødte også uanmeldt op for at høre, hvad status var. Jeg har sikkert været superirriterende, men det var jeg ligeglad med. Det ville være en falliterklæring at give op, så det skulle bare lykkes,” fortæller Ulrik. Hele to år skulle der gå, før alt var på plads.

”Der har været nogle enkeltpersoner, der virkelig har gjort en forskel og hjulpet med at trække i trådene. Jeg vil også give ros til Dansk Folkehjælps internationale afdeling. Uden deres lokalkendskab og netværk var det ikke lykkedes.”

En ud-af-kroppen-oplevelse

En sommerdag i juni 2024 begyndte generatoren sin næsten 2.500 kilometer rejse østpå til byen Mykolaiv i det sydlige Ukraine tæt på fronten. Det var en stor dag for Ulrik, da den tunge, italienske generator blev løftet op på lastbilen.

”Det var næsten en ud-af-kroppen-oplevelse. Det var først i det øjeblik, at det gik op for mig, at det rent faktisk lykkedes.”

Til spørgsmålet om, hvorvidt han ville gøre det hele igen, er Ulrik ikke i tvivl.

”Da vi startede, anede vi ikke, hvad vi kastede os ud i. Det har været en læringsproces. Nu er vi klogere og ved, hvad det kræver. Og jeg er klar til at hjælpe, hvis muligheden opstår.”

Dansk Folkehjælp i Ukraine

Dansk Folkehjælp har arbejdet i Ukraine siden sensommeren 2022. Vi har primært fokus på at yde nød- og udviklingshjælp i Mykolaiv, men opererer også i Kiev.

Det danske udenrigsministerium vurderede i maj 2024, at i omegnen af 15 millioner ukrainere, svarende til 43% af befolkningen, har behov for hjælp.

Ukraine oplever stigende problemer med forsyningssikkerhed. Derfor har Dansk Folkehjælp, sammen med lokale partnere, udviklet en model for etablering af drikkevandsanlæg. Det har blandt andet sikret rent vand til skoler i Mykolaiv. Det er vores lokale partnere, der implementer hjælpeindsatserne.

I 2024 sikrede vi i samarbejde med lokale partnere:

1. Etablering af drikkevandsforsyning på 17 folkeskoler, gymnasier og uddannelsesinstitutioner i Mykolaiv til gavn for flere end 7.000 elever og personaler.
2. Etablering af beskyttelsesrum og dermed genåbning af uddannelsesinstitutioner i Mykolaiv. Et eksempel er Ganniv Gymnasium, hvor genåbningen gav tusinder af studerende mulighed for igen at modtage fysisk undervisning.
3. Reetablering af børnehaver i Mykolaiv til gavn for et helt lokalsamfund, herunder 400 børn og forældre.

Vi kæmper for rent vand i Afrika

Hver dag risikerer flere hundrede millioner mennesker i Afrika deres sundhed, fordi de ikke har adgang til rent vand – men i stedet drikker fra søer, brønde og gamle og ødelagte forsyningskanaler.

Men rent drikkevand er en menneskeret. Derfor kæmper Dansk Folkehjælp for menneskers ret til vand i nogle af de lande i Afrika, hvor manglen er størst. Vi samarbejder med seks civilsamfundsorganisationer på tværs af fem lande og deres i alt flere end 300 lokale små og store vand-netværk.

Sammen etablerer vi vandkomiteer, vandforeninger for unge og vand-elevråd på skoler, så alle får viden om rettigheder og styrke til at advokere for rent vand, kræve deres ret og holde myndighederne ansvarlige.

Samarbejdet skabte bedre tider på flere måder i 2024 – se nedslag på kortet.

UGANDA: Winnie Mirembe, 24 år, frontfigur i en unge-gruppe i Kampala, Uganda, som Dansk Folkehjælp og partner CIDI har etableret, støttet og undervist i fortalervirksomhed:

“Vi stiftede gruppen sammen med Dansk Folkehjælp og CIDI i 2021 for at lære at tale vores egen sag og skabe bedre miljø – både fysisk og menneskeligt – i vores kvarter. Nu er vi rollemodeller for børn i hele bydelen. De ser, hvordan vi agerer, og vil gerne agere som os. Når vi sparer på vandet, gør de også. Når vi genbruger affald og fx laver smykker af plastik, som vi sælger, vil børnene lære det samme. Når vi taler læring op, inspirerer det børnene til at passe deres skole. Og når vi holder møder med myndighederne og argumenterer for vores ret til rent vand og ordentlig sanitet i kvarteret, som er selve formålet med vores gruppe, lærer børnene, at det faktisk nytter at være i dialog.”

ZAMBIA: Det havde en helt kontant værdi i 2024, at Dansk Folkehjælp og den zambiske partner Zambia NGO WASH Forum sammen med landets store og små vandkomiteer konstant fastholdt fokus på alles ret til vand og på, at det er myndighedernes ansvar. Fortalerarbejdet førte til en statslig tillægsbevilling på Zambias finanslov på knap 75 mio. kr til blandt andet at reparere vandreservoirs, til at etablere høj-effektive brønde drevet af solceller og til kemikalier, som kan sikre kvaliteten af drikkevandet i 83 kommuner efter langvarig tørke. Konkret fik borgerne også adgang til langt bedre toiletforhold.

TANZANIA: 2024 var et travlt år for Dansk Folkehjælps samarbejdspartner TAWA-SANET i Tanzania. For der var kommunalvalg, og dermed en særlig mulighed for at få vand og sanitet på dagsordenen i valgkampen og nye lokalpolitikere i tale. Det lykkedes – og særligt kvaliteten af drikkevand blev et stort tema i valgkampen. Det lykkedes også at presse på for en national vandpolitik og at samarbejde med myndighederne om et helt nyt lovforslag

om at gøre vandforsyning til et nationalt sikkerhedsanliggende. Forslaget kan, hvis det bliver vedtaget i 2025, udløse væsentlig flere penge til vandsektoren i Tanzania.

Foto: Mikkel Hørlyck

SOMALIA: 12-årige Hassan er flygtet fra sit hjem i det sydlige Somalia på grund af krig og bor nu med sin mor i Jawli-lejren for internt fordrevne. Her mangler alt til de tusindvis af fordrevne. Også vand. Men sammen med den lokale organisation KAALO har Dansk Folkehjælp etableret vandposter i lejren og dermed sikret børn og voksne adgang til rent drikkevand.

KENYA: For Priscilla Benson i Makueni i Kenya vendte den økonomiske lykke i det tidligere forår 2024. For netop da satte den pumpe i gang, som Dansk Folkehjælp og partneren KEWASNET har samarbejdet med de lokale myndigheder og vandkomiteer om. Det har forandret Priscillas liv.

Nu pumper pumpen ved hjælp af en dieselmotor og solceller fint drikkevand fra floden i bunden af dalen op til den nyanlagte brønd i landsbyen. Og Priscilla sparer de fire timer dagligt, som hun plejede at bruge på at hente vand til familien: en halv time ned ad bjergsiden, en halv time op igen med to dunke – fire gange om dagen. Den nyvundne tid bruger Priscilla i sin enmandsvirksomhed, hvor hun producerer mursten. De daglige ekstra timer til produktion har øget hendes indtjening betragteligt. Nu har hun råd til at sende alle sine børn skole.

Piger i Afghanistan har også ret til at lære

For hvert år, der er gået, siden Taliban kom tilbage til magten i Afghanistan i 2021, er det blevet vanskeligere at være pige og kvinde. Blandt andet må piger kun gå i skole til 6. klasse, og kvinder må ikke længere arbejde uden for eget hjem.

Dansk Folkehjælp er en af de danske organisationer, som stadig arbejder i landet og fastholder, at vores arbejde også skal komme piger til gode. Derfor bygger vores lokale kontor, DAARTT, fortsat skoler i den fattige Faryab-provins, men nu kun grundskoler til 6. klasse, som både piger og drenge har adgang til.

Foto: Malin D. Reitt

“Det bedste ved at gå i skole er at lære alfabetet, så man kan lære at læse. Det næstbedste er læreren, fordi hun er så sød,” siger 7-årige Mamlakat (tv), 8-årige Khalida (midten) og 8-årige Anezo (th), der alle tre drømmer om at blive lærere. De tre piger er begyndt i 1. klasse i en skole bygget af Dansk Folkehjælp i byen Maimana i Faryab-provinsen. Det er så spændende at gå i skole, at selvom de først skal møde kl. 8, er de klar i klasselokalet kl. 7.

DANSK FOLKEHJÆLP I AFGHANISTAN [2024]

Skolebyggeri - 16 nye skoler

Vi har bygget 16 skoler med i alt 128 klasselokaler til i alt knap 5.400 elever; 3.500 piger og 1.900 drenge. Det norske udenrigsministerium har støttet byggeriet.

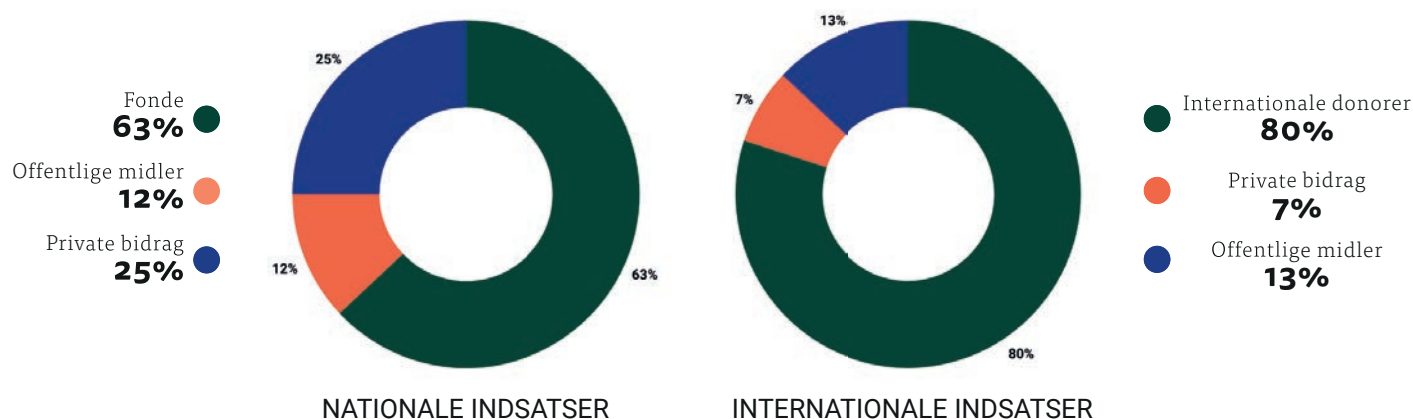
Nødhjælp til 12.000 mennesker

Gennem de hårde vintermåneder uddelte vi kontanter til de allermest udsatte familier til varme, mad, og varmt tøj. I alt nåede vi i samarbejde med FN's Nødhjælpskontor, OCHA, ud med kontant støtte til flere end 12.000 mennesker i knap 1.750 familier.

Resultatopgørelse

	2024 kr.
INDTÆGTER	
Midler fra offentlige danske institutioner	10.625.463
Midler fra internationale institutioner	30.684.069
Indsamlede private midler	73.725.315
Indtægter ved egen virksomhed	8.284.524
Momskompensation	284.096
INDTÆGTER I ALT	123.603.467
OMKOSTNINGER	
Generel ledelse og administration	-7.192.703
ÅRETS RESULTAT FØR FINANSIELLE POSTER	116.410.764
Finansielle indtægter	4.703.187
Finansielle udgifter	-112.816
RESULTAT FØR FORMÅLSBESTEMTE AKTIVITETER	121.001.135
Frivillige fællesskaber & Sociale indsatser	-72.547.076
Humanitær nødhjælp & global udvikling	-39.959.229
Førstehjælp & samaritter	-2.213.289
FORMÅLSBESTEMTE AKTIVITETER I ALT	-114.719.594
ÅRETS RESULTAT	6.281.541

Hvor kom pengene fra?

Genbrugsguld & sammenhold

200 fantastiske frivillige sørgede i 2024 for, at Dansk Folkehjælps 12 genbrugsbutikker havde åbnet for salg og samvær i mere end 20.000 timer. De frivillige lagde dermed hver 6-8 timer om ugen i alle årets uger på at drive butikker fyldt med genbrugsguld, fællesskab, sammenhold og glade kunder. Årets sællerter var: 1) tøj, 2) nips og køkkenting og 3) accessoires som tasker, tørklæder etc. Overskuddet går til sociale indsatser.

